

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ХЕРСОНСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ
СЛІДЧЕ ВІДДІЛЕННЯ**

73000, м. Херсон, вул. Маяковського, 10

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Херсон

“25” липня 2023 року

Т.в.о. ст. Слідчого СВ Херсонського РУП ГУНП в Херсонській області майор поліції Моргун Ігор Андрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022232010000136 від 16.05.2022, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В :

Карпінському Петру Олександровичу,
12.12.1982 року народження, уродженцю
с. Чорнобаївка Білозерського району Херсонської
області, громадянину України, зареєстрованому
за адресою: Херсонська область, Білозерський,
село Чорнобаївка, вул. Миколаївська, 1А,
РНОКПП 3029620411, документованому
паспортом громадянина України серії: МО
№697759 виданим 05.05.1999 Білозерським РВ
УМВС України в Херсонській області раніше не
судимому, який не є депутатом будь-якого
рівня.

про те, що він підозрюється у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України

підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил рф (надалі ЗС рф) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є рф.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від

28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 №341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 №573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України затверджено Указом Президента від 07.11.2022 № 757/2022, «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента № 58/2023 від 06.02.2023, затвердженим Верховною Радою України Законом України від 07.02.2023 строк дії воєнного стану в Україні, в черговий раз продовжено з 05 години 30 хвилин 19.02.2023 строком на 90 діб – до 20.05.2023. Відповідний Закон від 06.02.2023 № 8419 набрав чинності 07.02.2023.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території, таким чином вчинили агресію відносно України.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Окупаційна адміністрація рф – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року,

ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Вищевказані обставини є загальновідомими як для міжнародної спільноти так і для громадян України.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Однак, у порушення наведених актів національного та міжнародного законодавства громадянин України Карпінський Петро Олександрович добровільно зайняв посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що починаючи з березня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) до 11 листопада російською федерацією було тимчасово окуповано територію Херсонської області.

Відповідно до п. 1.9 наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ» Херсонська міська територіальна громада Херсонського району Херсонської області, включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій з 11.11.2022, та відповідно до Розділу II п.10 з 01.03.2023 – 11.11.2023 території Херсонської територіальної громади були тимчасово окуповані РФ.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» РФ визнана державою-терористом (державою-агресором).

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Представниками рф на тимчасово окупованій території Херсонської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану рф окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних рф самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу рф.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, представниками держави-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, серед іншого, створено не передбачений законодавством України правоохоронний орган, так зване «Суворовском городском управлении полиции ГУ МВД Херсонской области», на який останніми покладено обов'язок здійснювати протиправні функції з захисту окупаційної влади рф, у тому числі наданні всілякої допомоги збройним формуванням рф, обмеження конституційних прав громадян України, протидіяти діючій владі України, Збройним силам України та правоохоронним органам України, захищати інтереси представників влади рф, зокрема з питань утримання захопленої території Херсонської області, та розпочато набір кадрів до вказаного органу.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Карпінський Петро Олександрович, являючись громадянином України, достеменно знаючи про факт захоплення міста Херсон збройними формуваннями рф, в період з березня 2022 року по вересень 2022 року (більш точна дата не встановлена), діючи умисно, підтримуючи воєнну агресію рф на території України, погодився на пропозицію невстановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб рф у місті Херсоні та добровільно зайняв посаду так званого «полицейского» в структурі незаконного правоохоронного органу «ГУ МВД Херсонской области», тобто посаду незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Херсон правоохоронному органі, за наступних обставин.

Карпінський П.О. знаходячись на тимчасово окупованій території Херсонської області, не пізніше 10 липня 2022 року (точний час, дата та місце досудовим розслідуванням не встановлено) переслідуючи прямий умисел спрямований на завдання шкоди національним інтересам України, розуміючи протиправність своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання добровільно погодився на співпрацю з представниками незаконних збройних формувань рф, та надав згоду на призначення його на посаду «полицейского» в структурі незаконного правоохоронного органу «ГУ МВД Херсонской области», та з метою забезпечення ефективного виконання покладених на нього завдань «полицейского» отримав посвідчення, формений одяг правоохоронного органу рф з надписом «ПОЛИЦИЯ» та зброю від представника держави-агресора.

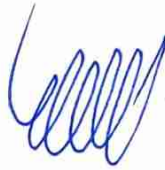
В подальшому Карпінський П.О. знаходячись на тимчасово окупованій території м. Херсон упродовж 2, 11, 17 вересня 2022 року з 8.00 ранку, діючи, як «полицейский» в структурі незаконного правоохоронного органу «ГУ МВД Херсонской области» позивний «Карп» забезпечував охорону суспільного порядку і забезпечення безпеки на території Херсонської області по вул. Перкопська отель «Бордо».

Крім того, Карпінський П.О. знаходячись на тимчасово окупованій території Херсонської області, сещища Чорнобаївка починаючи з 10 липня по вересень 2022 року (точний час, дата досудовим розслідуванням не встановлено) переслідуючи прямий умисел спрямований на завдання шкоди національним інтересам України розуміючи протиправність своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, діючи як «полицейский» в структурі незаконного правоохоронного органу «ГУ МВД Херсонской области»,

з метою забезпечення ефективного виконання покладених на нього завдань підшукував кадри, які б погодились на співпрацю з незаконно створеним правоохоронним органом «ГУ МВД Херсонської області».

Таким чином, Карпінський Петро Олександрович, 12.12.1982 року народження, підозрюється у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Тв.о. старшого слідчого
СВ Херсонського РУП ГУНП
в Херсонській області
майор поліції

Ігор Андрійович МОРГУН

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
прокурор Херсонської окружної
прокуратури Херсонської області

Микола Володимирович ЗАБОЛОТНИЙ